

business insider

Γιάννης Σταύρου Ο αντιπρόεδρος του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος εργάζεται εκεί μια ολόκληρη ζωή, από το 1987, όταν ο σύνδεσμος ήταν ένα «γραφείο τριών εργαζομένων», ενώ εκλέγεται συνεχώς από το 2003 μέχρι σήμερα

ΤΟ ΒΑΡΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

του ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΗΤΡΑΚΗ
gmitrakis@ependisnews.gr

Το 2015 ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος γιόρτασε τα 100 χρόνια από την ίδρυσή του. Ένας αιώνας δεν είναι μικρό πράγμα. Ο απόηχος της επετείου φτάνει μέχρι σήμερα, χάρη στο σχετικό ντοκιμαντέρ που γύρισε ο ΣΒΒΕ και προβλήθηκε στο πρόσφατο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης, αλλά και εξαιτίας του τεράστιου πανό που εξακολουθεί να βρίσκεται στον μεγαλύτερο εξωτερικό τοίχο του δημαρχείου της Θεσσαλονίκης. Πίσω απ' όλα αυτά, ως εκτελεστικός βραχίονας των αποφάσεων της διοίκησης, είναι ο αντιπρόεδρος του ΣΒΒΕ, Γιάννης Σταύρου, ο οποίος εργάζεται στον Σύνδεσμο επί 28 χρόνια, κυριολεκτικά μια ολόκληρη ζωή - από το 1987, όταν ο σύνδεσμος ήταν ένα «γραφείο τριών εργαζομένων».

Ο Γιάννης Σταύρου γεννήθηκε το 1959 στη Θεσσαλονίκη, στο νούμερο 43 της παραλιακής λεωφόρου Νίκης. Ο πατέρας του ήταν δικηγόρος, ενώ η οικογένεια είχε παράδοση κοσμοπολιτισμού - ο προπάππος του ήταν βιομήχανος παραγωγής τσόχας στη Βιέννη και παντρεμένος με Γαλλίδα, ενώ η γιαγιά του ήταν Σκωτσέζα. Ισως γι' αυτό ο ίδιος από μικρός έκανε όνειρα διπλωματικής καριέρας. Μέχρι να τελειώσει το σχολείο -φοίτησε στο ελληνογαλλικό κολέγιο De la Salle-, στον ελεύθερο χρόνο του τριγυρνούσε με τους φίλους του στο κέντρο της πόλης κι έπαιζε μπυλιάρδο στον θρυλικό «Τάφο» της Παλαιών Πατρών Γερμανού. Από το 1978 μέχρι το 1981 βρέθηκε να σπουδάσει Οικονομική και Κοινωνική Διοίκηση στο πανεπιστήμιο Lyon II, στη Λυών της Γαλλίας. Ισως το δεύτερο πιο... κόκκινο γαλλικό πανεπιστήμιο, κάτι που τον έκανε να προσεγγίσει αναλυτικά τη μαρξιστική θεώρηση των οικονομικών. Τότε η Γαλλία -και η υπόλοιπη Δυτική Ευρώπη- ήταν για την Ελλάδα κυριολεκτικά «ένας διαφορετικός κόσμος», που συνεπαίρνει τον νεαρό Θεσσαλονικιό φοιτητή. Την περίοδο 1981-1982 πήρε μεταπτυχιακό δίπλωμα Ανώτατων Ευρωπαϊκών Σπουδών στο College of Europe Bruges του Βελγίου, ως υπότροφος του υπουργείου Συντονισμού, ενώ την επόμενη χρονιά βρέθηκε στο London School of Economics και πήρε μάστερ στα οικονομικά και στις ευρωπαϊκές σπουδές. Ακόμη θυμάται ότι βρέθηκε σε ένα Λονδίνο -και μια Βρετανία- ανάστατη από τη διακυβέρ-

Σπούδασε σε Γαλλία, Βέλγιο και Αγγλία πριν να εκπληρώσει τη στρατιωτική του θητεία στο Πυροβολικό, στους πυραύλους Hawk

νησης της Θάσσερ, με τον αντιευρωπαϊσμό της Βρετανής πρωθυπουργού και τις μεγάλες απεργίες των ανθρακωρύχων - αλλά και το πανκ ροκ των Sex Pistols και των Clash. Μάλλον εκεί -στο Μεγάλο Νησί- αναπτύχθηκε η σχέση του με τα άλογα. Για χρόνια έπαιρνε μέρος με επιτυχία σε ιππικούς αγώνες, κάτι που σταμάτησε πριν από λίγα χρόνια. Αντίθετα, συνεχίζει τις καταδύσεις, ένα χόμπι που καλλιεργεί συστηματικά και τον έχει οδηγήσει σε μακρινά σημεία του πλανήτη και σε μεγάλα θαλάσσια βάθη, ενώ η τελευταία αθλητική του... τρέλα είναι το σκούρ.

Το 1987 ο Γιάννης Σταύρου υπηρετούσε τη θητεία του στο Πυροβολικό στους πυραύλους Hawk. Σκεφτόταν πως, οποιαδήποτε δουλειά και να έκανε, θα βρισκόταν με κάποιον τρόπο μόνιμα στη Θεσσαλονίκη. Δεν έκρυβε ότι τον έλκυε η επιχει-

ρηματικότητα, χωρίς όμως να προχωρά σε συγκεκριμένα βήματα. Ταυτόχρονα, ήταν η εποχή που τα ευρωπαϊκά θέματα άρχισαν με παρότρυνση των Βρυξελλών να αντιμετωπίζονται στην Ελλάδα με σοβαρότητα. Ο Σταύρου διέθετε τις απαραίτητες γνώσεις και τα κατάλληλα τυπικά προσόντα, κάτι που τον έφερε κοντά στον Σύνδεσμο Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος. Ήταν ο τότε πρόεδρος του συνδέσμου, Αλέξανδρος Μπακατσέλος, που του έδωσε τη δυνατότητα να ξεκινήσει την επαγγελματική του σταδιοδρομία. Μια ευκαιρία που αποδείχθηκε για τον ίδιο χρυσή, αν και, όπως ομολογεί, δεν σκεπτόταν ότι έπειτα από 28 χρόνια θα βρισκόταν ακόμη στα γραφεία της Πλατείας Μοριχόβου. Και μάλιστα στη θέση του εκτελεστικού αντιπροέδρου, στην οποία εκλέγεται συνεχώς από το 2003 μέχρι σήμερα, κάτι που τον καθιστά βασικό παράγοντα στην καθημερινότητα του συνδέσμου. Ο ίδιος θεωρεί ότι η μακροήμερησή του οφείλεται «στην εξαιρετικά ενδιαφέρουσα και πολύπλευρη δουλειά». Όπως εξηγεί, για κάποιον που έχει ως αντικείμενο την υποστήριξη της βιομηχανίας σε εθνικό και ευρωπαϊκό περιβάλλον υπάρχουν καθημερινά διαφορετικά αντικείμενα και πολλές προκλήσεις. Από τις προδιαγραφές των γεωργικών προϊόντων και το φορολογικό περιβάλλον μέχρι τους αναπτυξιακούς νόμους και τις εξαγωγές τα πεδία είναι πολλά, ενδιαφέροντα και δεν αφήνουν περιθώριο στην πλήξη.

Τα αρκετά τελευταία χρόνια -από την εποχή που πρόεδρος του ΣΒΒΕ ήταν ο Γιώργος Μυλωνάς- ο σύνδεσμος έχει ως πρωταρχική επιδίωξη την επαναφορά της βιομηχανίας -της μεταποίησης γενικότερα- στο επίκεντρο του παραγωγικού μοντέλου της χώρας κι επομένως στο επίκεντρο της αναπτυξιακής πολιτικής της κάθε κυβέρνησης. «Αν δεν παράγουμε, δεν θα ζήσουμε» σημειώνει ο Γ. Σταύρου, ο οποίος εκτιμά ότι η ελληνική οικονομία πάσχει από την «ολλανδική ασθένεια». Η έκφραση αναφέρεται στην εποχή που στη «χώρα της τουλίπας» ανακάλυψαν το πετρέλαιο και σταμάτησαν να ασχολούνται με οτιδήποτε άλλο. Και στην Ελλάδα μπορεί αυτήν τη στιγμή να μην έχουμε πετρέλαιο, αλλά, όταν «ανακαλύψαμε» το εμπόριο, την κατανάλωση και τις υπηρεσίες γενικότερα, αφήσαμε στην άκρη οτιδήποτε παραγωγικό. «Ευτυχώς, ήρθαν οι ίδιοι οι Ευρωπαίοι να βάλουν τα πράγματα στη θέση τους» σημειώνει ο Σταύρου, θυμίζοντας ότι τον Οκτώβριο του 2012 η Ευρωπαϊκή Ένωση υιοθέτησε την πρόταση να αυξηθεί μέχρι το 2020 το ποσοστό του ΑΕΠ που προέρχεται από τον δευτερογενή τομέα στο 20%, από 16%.

Αήλαξε οκτώ προέδρους

»»» Στη διάρκεια της 28χρονης πορείας του στον ΣΒΒΕ ο Γιάννης Σταύρου έχει γνωρίσει από κοντά τους οκτώ διακεκριμένους επιχειρηματίες της Θεσσαλονίκης που διετέλεσαν πρόεδροι τους συνδέσμου όλα αυτά τα χρόνια. Είναι οι άνθρωποι που διαμόρφωσαν το σύγχρονο προφίλ του σημαντικότερου εκπροσώπου της μεταποίησης του Βορρά τα τελευταία 30 χρόνια: Αλέξανδρος Μπακατσέλος (1985-1989), Βασίλης Πανούτσος (1989-1993), Νίκος Ευθυμιάδης (1993-1997), Βασίλης Τακάς (1997-2001), Δημήτρης Συμεωνίδης (2001-2005), Γιώργος Μυλωνάς (2005-2009), Νίκος Πέντζος (2009-2013) και Θανάσης Σαββάκης (2013 μέχρι σήμερα).